KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/1465

af 14. juli 2023

om finansiel nødhjælp til de landbrugssektorer, der er berørt af specifikke problemer, der påvirker landbrugsproducenternes økonomiske levedygtighed

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]), særlig artikel 221, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Covid-19-pandemien, dens indvirkning på fødevareforsyningskæderne og den kraftige stigning i priserne på energi og landbrugsinput siden efteråret 2021 har sat landbrugssektoren under pres. Inputpriserne er steget betydeligt i alle landbrugssektorer. Energi- og gødningsomkostningerne er steget kraftigt på grund af den geopolitiske og geoøkonomiske udvikling, selv før Ruslands angrebskrig mod Ukraine, som forværrede situationen og havde en yderligere markant negativ indvirkning på markedets forventninger.

(2) Som følge heraf var energi- og gødningsomkostningernes andel af det samlede forbrug i produktionen steget betydeligt i 2022, og den største stigning blev observeret for markafgrøder og bedrifter med permanente afgrøder, i begge tilfælde på grund af deres eksponering for gødningsomkostninger. Priserne på gødning ligger stadig på et historisk meget højt niveau. Data tyder på, at landbrugerne har reageret ved at reducere deres brug af gødning med endnu usikre negative konsekvenser for udbyttet og kvaliteten af fødevarer og foder.

(3) Priserne på andre input til landbrugere og fødevarekædeoperatører som f.eks. plantebeskyttelsesmidler og dyresundhedsbehandlinger, maskiner og emballage er steget i takt med den generelle inflation.

(4) Priserne på landbrugsprodukter var også steget i 2022 på baggrund af genopretningen efter covid-19-pandemien og bekymring over tilstrækkelige globale forsyninger efter Ruslands angreb på Ukraine. Men i visse sektorer såsom mejerisektoren, vinsektoren eller frugt- og grøntsagssektoren havde disse høje priser ikke været i stand til at kompensere for forværrede forretningsresultater på grund af de højere inputomkostninger.

(5) På det seneste er priserne på de fleste landbrugsprodukter såsom korn, oliefrø, mejeriprodukter og vin faldet betydeligt. I visse medlemsstater og regioner er situationen blevet særlig vanskelig, da forholdet mellem inputpriserne og priserne på landbrugsprodukter er faldet.

(6) De øgede omkostninger for producenterne har givet næring til høje forbrugerpriser på fødevarer i hele Unionen, hvilket har haft konsekvenser for fødevarernes prisoverkommelighed. De seneste tal viser en vedvarende høj stigning i fødevarepriserne for forbrugerne på over 15 % i hele Unionen. I visse medlemsstater når værdierne op på næsten 40 %. Der er dokumentation for, at høje priser har påvirket forbrugsniveauet i visse fødevaresektorer såsom kød, vin eller frugt og grøntsager. Forbrugerne har flyttet efterspørgslen til billigere fødevarer og væk fra fødevarer såsom økologiske fødevarer, vin og fødevarer, der er beskyttet af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. Sådanne efterspørgselsændringer kan have en negativ indvirkning på producenternes investeringsafkast.

(7) I visse landbrugssektorer og i visse medlemsstater er dette overordnede scenario med økonomiske vanskeligheder blevet forværret af presserende sektorspecifikke udfordringer.

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

(8) Nylige usædvanlige regionale ugunstige vejrforhold såsom tørke (Italien, Portugal og Spanien) og oversvømmelser (Italien) har forårsaget betydelige skader for landbrugsproducenterne, hvilket bringer deres økonomiske levedygtighed i fare. Selv om der er tegn på, at sådanne begivenheder indtræffer i en overordnet kontekst med stigende risici i forbindelse med klimaændringer for landbruget, har intensiteten af disse begivenheder været usædvanlig.

(9) Hvad angår korn- og oliefrøsektoren, er de ekstreme vejrforhold, der rammer forskellige EU-producerende regioner, i alvorlig grad ødelæggende for forårs- og sommerafgrøder med hensyn til mængde og kvalitet. Sektoren står over for faldende priser. Sammenlignet med sidste år er kornpriserne faldet med ca. 40 %. Dette skaber problemer for landbrugerne, da mange har købt dyre rå- og hjælpestoffer i de seneste måneder og nu står over for markedspriser for deres produkter, som næsten ikke eller i nogle tilfælde ikke dækker deres omkostninger. Desuden kunne nogle landbrugere ikke tilså deres marker på grund af den lave jordfugtighed og de ringe vandressourcer, der er til rådighed til kunstvanding, hvilket vil føre til et fald i produktion og udbytte. Dette er især tilfældet i Cypern, Danmark, Frankrig, Irland, Letland, Portugal, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet og Østrig.

(10) Markedssituationen i frugt- og grøntsagssektoren er meget vanskelig på grund af den høje inflation, der påvirker forbruget, og som skønnes at være faldet med mindst 10 %, hvilket forstærkes af høje energiomkostninger. Energi er en vigtig omkostningsfaktor i produktionen af væksthuse og i logistikken efter høsten. Som følge heraf står producenterne fortsat over for pres med hensyn til deres margener på trods af stigningen i landbrugspriserne. Humlesektoren står over for lignende udfordringer. Situationen påvirker flere medlemsstater, navnlig Belgien, Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Letland, Nederlandene, Slovenien, Tjekkiet og Tyskland.

(11) I dyresektoren skaber de høje foderpriser kombineret med energiprisen og den generelle inflation alvorlige vanskeligheder for producenterne. På trods af generelt gunstige prisniveauer for oksekød, svinekød og fjerkræ har producenterne problemer med at dække deres produktionsomkostninger. Disse er endnu mere udtalte i mejerisektoren, da priserne er begyndt at falde betydeligt fra deres højeste niveau i slutningen af 2022. Desuden påvirker forbrugerpriserne på fødevarer forbrugernes efterspørgsel efter kvalitetsprodukter, som udgør en stor del af landbrugernes indkomst i disse sektorer. Mejerisektoren i Letland og Litauen befinder sig i en særlig udfordrende situation, da de nationale mælkepriser er faldet mere end i andre medlemsstater. Men også i Belgien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Kroatien, Luxembourg, Malta, Slovenien, Spanien, Tjekkiet, Tyskland og Østrig befinder husdyrsektoren sig i ovennævnte vanskeligheder.

(12) Faldet i efterspørgslen som følge af inflation, herunder på eksportmarkederne, kombineret med et højt udbudsniveau, påvirker navnlig vinsektoren i visse regioner, navnlig hvad angår rødvine og rosévine. Usikkerheden på vinmarkedet er også blevet næret af øgede inputomkostninger og uregelmæssige vejrforhold. Frankrig, Italien, Portugal, Spanien og Tyskland er særlig berørt af denne udvikling.

(13) Det er muligt, at den midlertidige krisedestillationsforanstaltning, der blev indført ved artikel 2 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/1225 ([2]), der giver medlemsstaterne mulighed for at indføre nationale støtteprogrammer i vinsektoren, ikke vil være tilstrækkelig til at afhjælpe situationen på grund af programmernes finansielle begrænsninger. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at anvende yderligere finansielle midler til at øge deres budgetbevillinger til de nationale støtteprogrammer i vinsektoren med henblik på at finansiere yderligere destillationsoperationer, der er underlagt de samme betingelser for støtteberettigelse og støtte, med undtagelse af gennemførelsesfristen, som bør tilpasses de foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning. Hvis en medlemsstat vælger at benytte sig af denne mulighed, bør Unionens finansielle bidrag i henhold til denne forordning være til rådighed ud over de finansielle tildelinger, der er fastsat i bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ([3]) for regnskabsårene 2023 og 2024.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/1225 af 22. juni 2023 om midlertidige ekstraordinære foranstaltninger, der fraviger visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for at afhjælpe markedsforstyrrelser i vinsektoren i visse medlemsstater og om fravigelse af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1149 (EUT L 160 af 26.6.2023, s. 12).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

(14) De stadig meget høje inputpriser, faldet i priserne på landbrugsprodukter samt de problemer, der påvirker visse sektorer og medlemsstater, kan skabe likviditetsproblemer for landbrugsproducenterne. Medlemsstaterne har gjort brug af statsstøtteforanstaltninger i henhold til EU's statsstøtteregler for at forsøge at håndtere situationen.

(15) Kommissionen traf afgørelse om to nødhjælpspakker til landbruget til fordel for visse medlemsstater for at kompensere landbrugere i de mest berørte sektorer for korn og oliefrø: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/739 ([4]) og (EU) 2023/1343 ([5]) havde til formål at imødegå de negative virkninger af presset på priserne i de nævnte sektorer. Denne tredje nødhjælpspakke vedrører landbrugere i andre medlemsstater, som lider under særlige problemer, der påvirker landbrugsproduktionens levedygtighed.

(16) Der bør derfor vedtages en ekstraordinær foranstaltning for at bidrage til at løse de specifikke problemer, der er konstateret, og forhindre en hurtig forringelse af produktionen i de medlemsstater, der ikke har været omfattet af de to nylige landbrugsstøttepakker, der er fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) 2023/739 og (EU) 2023/1343.

(17) De nævnte vanskeligheder udgør et specifikt problem som omhandlet i artikel 221 i forordning (EU) nr. 1308/2013. De kan ikke uden videre imødegås ved hjælp af foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 219 eller 220 i nævnte forordning. Situationen er ikke specifikt knyttet til en eksisterende særlig markedsforstyrrelse eller en konkret trussel herom. Den er hverken relateret til foranstaltninger, der tager sigte på at standse spredningen af dyresygdomme eller rette op på manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden.

(18) De beløb, der er tilgængelige for hver støttemodtagende medlemsstat, bør fastsættes under hensyntagen til navnlig deres respektive vægt i Unionens landbrugssektor på grundlag af de nettolofter for direkte betalinger, der er fastsat i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ([6]). Beløbene for Italien, Portugal og Spanien bør tage hensyn til, at disse lande er de medlemsstater, der er mest berørt af de usædvanlige ugunstige vejrforhold. Ved fastsættelse at beløbene til Letland og Litauen bør der tages hensyn til, at disse lande står over for en særlig udfordrende situation i mejerisektoren.

(19) De støttemodtagende medlemsstater bør fordele støtten gennem de mest effektive kanaler på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, der tager hensyn til omfanget af de vanskeligheder og økonomiske skader, som de pågældende landbrugere står over for. De bør sikre, at landbrugerne er de endelige modtagere af støtten, og undgå forvridning af markedet eller konkurrencen.

(20) Da de beløb, der tildeles medlemsstaterne kun vil kompensere for en del af det faktiske tab, som landbrugere har lidt, bør disse medlemsstater have mulighed for at yde supplerende national støtte til producenter på de betingelser og inden for de frister, der er fastsat i denne forordning.

(21) For at give de støttemodtagende medlemsstater fleksibilitet til at fordele støtten, alt efter omstændighederne for de berørte landbrugere, bør de have lov til at kumulere den med anden støtte, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, når blot dette ikke fører til overkompensation.

(22) For at undgå overkompensation bør de støttemodtagende medlemsstater tage hensyn til den støtte, der ydes under andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private ordninger som reaktion på de pågældende økonomiske tab.

([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/739 af 4. april 2023 om en nødhjælpsforanstaltning for kornsektoren og oliefrøsektoren i Bulgarien, Polen og Rumænien (EUT L 96 af 5.4.2023, s. 80).

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1343 af 30. juni 2023 om en nødhjælpsforanstaltning for kornsektoren og oliefrøsektoren i Bulgarien, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet (EUT L 168 af 3.7.2023, s. 22).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådet forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådet forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

(23) Eftersom EU-støtten er fastsat i euro, er det for at sikre ensartet og samtidig anvendelse nødvendigt at fastsætte en dato for omregningen af det beløb, der tildeles medlemsstater, som ikke anvender euroen som national valuta, hvilket er tilfældet for Danmark, Sverige og Tjekkiet. Da denne forordning ikke fastsætter en frist for indgivelse af støtteansøgninger, bør datoen for nærværende forordnings ikrafttræden med henblik på artikel 30, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/127 ([7]) betragtes som den udløsende begivenhed for vekselkursen for de beløb, der fastsættes i nærværende forordning.

(24) Af budgetmæssige grunde bør Unionen kun finansiere de udgifter, som de støttemodtagende medlemsstater afholder, hvis de afholdes inden en bestemt skæringsdato. Støtten i forbindelse med denne ekstraordinære foranstaltning bør udbetales senest den 31. januar 2024.

(25) De støttemodtagende medlemsstater bør meddele Kommissionen detaljerede oplysninger om gennemførelsen af denne forordning, således at Unionen kan overvåge effektiviteten af den foranstaltning, der indføres ved denne forordning.

(26) For at sikre, at landbrugerne modtager støtten hurtigst muligt, bør det gøres muligt for de støttemodtagende medlemsstater at gennemføre denne forordning hurtigst muligt. Denne forordning bør derfor træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(27) Foranstaltningen i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der stilles EU-støtte på i alt 330 000 000 EUR til rådighed for Belgien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Portugal, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Østrig med henblik på at yde ekstraordinær støtte til landbrugere på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

2. De medlemsstater, der er omhandlet i stk. 1, anvender de beløb, der er omhandlet i artikel 3, til foranstaltninger, der har til formål at kompensere landbrugere i de hårdest ramte sektorer såsom sektorerne for dyr, frugt og grøntsager, vin, korn og oliefrø for de økonomiske tab, der påvirker landbrugsproducenternes levedygtighed.

3. Foranstaltningerne træffes på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, i det der tages hensyn til de berørte landbrugeres økonomiske tab, og det sikres, at de deraf følgende betalinger ikke forårsager markeds- eller konkurrenceforvridning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at hvis landbrugerne ikke er de direkte modtagere af EU-støtten, skal de økonomiske fordele ved støtten videregives til dem i fuldt omfang.

5. Der kan kun ydes EU-støtte til dækning af de i stk. 1 omhandlede medlemsstaters udgifter i forbindelse med betalinger til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, hvis betalingerne er foretaget senest den 31. januar 2024.

6. Med henblik på artikel 30, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2022/127 er den udløsende begivenhed for vekselkursen for beløbene i artikel 3, stk. 1, i nærværende forordning datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

7. Foranstaltninger i henhold til denne forordning kan kumuleres med anden støtte, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

([7]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/127 af 7. december 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 95).

Artikel 2

1. De i artikel 1, stk. 1, omhandlede medlemsstater, der gennemfører nationale støtteprogrammer i vinsektoren, kan også anvende deres finansielle tildelinger som fastsat i denne forordnings artikel 3, stk. 1, til finansiering af midlertidige krisedestillationsforanstaltninger, jf. artikel 2 i delegeret forordning (EU) 2023/1225 i overensstemmelse med de samme krav og betingelser som dem, der er fastsat deri, med undtagelse af artikel 1, stk. 2, og artikel 6, stk. 1.

2. Destillationer, der finansieres i henhold til denne forordning, kan gennemføres efter den 15. oktober 2023. I så fald finder artikel 39-54 i forordning (EU) nr. 1308/2013 samt artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 5, artikel 7, stk. 3, artikel 17, artikel 40-43, 51, 52, 54, 59, 63 og 65 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([8]) fortsat anvendelse på disse foranstaltninger og betalinger for dem. Ligeledes finder artikel 1, 2, 43, 48-54 og 56 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1149 ([9]), artikel 1, 2, 3, 19-23 og 25-31, artikel 32, stk. 1, andet afsnit, og artikel 33-40 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 ([10]) tilsvarende fortsat anvendelse. Desuden finder artikel 5, artikel 11, stk. 1, andet afsnit, og artikel 12 og 13 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ([11]) fortsat anvendelse på afholdte udgifter og betalinger for disse destillationer.

3. Destillationer, der finansieres i henhold til denne forordning, skal gennemføres i så god tid, at betalingerne kan foretages i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 5, omhandlede dato for støtteberettigelse.

4. Medlemsstaterne kan yde supplerende national støtte til destillation, der finansieres i henhold til denne forordning, op til højst 200 % i overensstemmelse med den supplerende nationale støtte, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.

5. Den finansielle støtte fra Unionen til destillation, der finansieres i overensstemmelse med stk. 1, betragtes som Unionens finansielle bidrag for det regnskabsår, hvor medlemsstaternes betalinger foretages.

Artikel 3

1. Den støtte, Unionen kan yde i henhold til artikel 1 og 2, må højst udgøre:

a) 3 912 118 EUR til Belgien

b) 6 862 150 EUR til Tjekkiet

c) 6 352 520 EUR til Danmark

d) 35 767 119 EUR til Tyskland

e) 1 722 597 EUR til Estland

f) 9 529 841 EUR til Irland

g) 15 773 591 EUR til Grækenland

h) 81 082 911 EUR til Spanien

i) 53 100 820 EUR til Frankrig

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

([9]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1149 af 15. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår de nationale støtteprogrammer for vinsektoren og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 555/2008 (EUT L 190 af 15.7.2016, s. 1).

([10]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 af 15. april 2016 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår de nationale støtteprogrammer for vinsektoren (EUT L 190 af 15.7.2016, s. 23).

([11]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18).

j) 3 371 029 EUR til Kroatien

k) 60 547 380 EUR til Italien

l) 574 358 EUR til Cypern

m) 6 796 780 EUR til Letland

n) 10 660 962 EUR til Litauen

o) 462 680 EUR til Luxembourg

p) 240 896 EUR til Malta

q) 4 995 081 EUR til Nederlandene

r) 5 529 091 EUR til Østrig

s) 11 619 548 EUR til Portugal

t) 1 234 202 EUR til Slovenien

u) 4 269 959 EUR til Finland

v) 5 594 367 EUR til Sverige.

2. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, kan yde supplerende national støtte til de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 1, stk. 2, på op til 200 % af de tilsvarende beløb, der er fastsat i denne artikels stk. 1, på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier og under forudsætning af, at de deraf følgende betalinger ikke forårsager nogen markeds- eller konkurrenceforvridning eller overkompensation.

3. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og dem, der anvender deres finansielle tildelinger til finansiering af den midlertidige krisedestillationsforanstaltning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, udbetaler den supplerende støtte, der er omhandlet i henholdsvis nærværende artikels stk. 2 og artikel 2, stk. 4, senest den 31. januar 2024.

Artikel 4

For at undgå overkompensation bør de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, tage hensyn til den støtte, der ydes under andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private ordninger som reaktion på de pågældende økonomiske tab, når der ydes støtte som led i denne forordning.

Artikel 5

1. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, underretter straks og senest den 30. september 2023 Kommissionen om følgende foranstaltninger, der er gennemført i henhold til artikel 1:

a) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes

b) kriterierne for fastlæggelse af, hvordan støtten ydes, og begrundelsen for fordelingen af støtten blandt landbrugerne

c) foranstaltningernes tilsigtede virkning med henblik på at kompensere landbrugerne for økonomiske tab

d) de tiltag, der er gennemført for at kontrollere, at foranstaltningernes tilsigtede virkning opnås

e) de tiltag, der er gennemført for at undgå konkurrenceforvridning og overkompensation

f) betalingsoverslaget over Unionens udgifter fordelt pr. måned indtil den 31. januar 2024

g) omfanget af den supplerende støtte, der ydes i henhold til artikel 3, stk. 2

h) de tiltag, der er gennemført for at kontrollere, at landbrugere kan komme i betragtning til at modtage støtte, og til at beskytte Unionens finansielle interesser.

2. Senest den 15. juni 2024 meddeler de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, Kommissionen de samlede udbetalte beløb pr. foranstaltning, om relevant opdelt i EU-støtte og supplerende national støtte, samt antallet og typen af støttemodtagere og vurderingen af foranstaltningens effektivitet.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand